

บทที่ 4

ผลการสังเคราะห์งานวิจัย

คณะผู้วิจัยโครงการวิจัย เรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ได้ทำการรวบรวม วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่มีการศึกษาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม หรือเสื้อผ้าสำเร็จรูป ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2553 จากฐานข้อมูลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ ThaiLIS รวมจำนวน 49 เรื่อง จากมหาวิทยาลัย หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานเอกชน จำนวน 21 แห่ง ดังนี้

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. มหาวิทยาลัยมหิดล
7. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
8. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
9. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
10. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
11. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
12. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
13. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
14. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
15. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
16. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
17. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
18. มหาวิทยาลัยบูรพา
19. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
20. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
21. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

1.1 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย ของแต่ละมหาวิทยาลัยในระหว่างปี พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2553 จำแนกตามปีที่มีการจัดทำ

ในการจำแนกวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยด้านอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม รวมทั้งสิ้น 49 เรื่อง โดยแยกเป็นจำนวนปีที่มีการจัดทำของแต่ละสถาบัน พบว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการศึกษาค้นคว้าด้านอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มมากที่สุด จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.33 รองลงมาคือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีจำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.29 โดยมีการศึกษาด้านอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในปี พ.ศ. 2550 มากกว่าในปีก่อนๆ เนื่องจากเป็นช่วงที่มีการเปิดการค้าเสรีมา 2 ปีโดยประมาณ ซึ่งนับว่าการปรับตัวของสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มลงตัวมากขึ้น ทำให้นักวิจัยสามารถศึกษา และรับทราบข้อมูลต่าง ๆ ได้ชัดเจน เมื่อเทียบกับช่วงแรกของการปรับตัวเข้ากับ การเปิดเสรีทางการค้า รวมทั้งสามารถเข้าไปให้การช่วยเหลือสถานประกอบการในการวางแผน จัดการระบบเพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการของลูกค้าจากการเปิดเสรีการค้าได้สะดวกยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยด้านอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในระยะเวลาปี พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2553 พบว่า ช่วงที่มีจำนวนงานวิจัยรวมมากที่สุดเป็นช่วง ปี พ.ศ. 2548 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยด้านอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.33 เนื่องจากความต้องการของผู้วิจัยในการศึกษาแนวทางการปรับตัวของสถานประกอบการเพื่อรองรับการเปิดการค้าเสรีในปี พ.ศ. 2548 ภายหลังจากการเปิดการค้าเสรี สถาบันการศึกษาต่าง ๆ เริ่มให้ความสนใจมากขึ้นดังจะเห็นได้จากตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยของแต่ละมหาวิทยาลัยในระหว่างปี พ.ศ. 2543-2553 จำแนกตามปีที่มีการจัดทำ

	มหาวิทยาลัย/หน่วยงาน	ปี พ.ศ.											รวม (เรื่อง)	ร้อยละ
		2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553		
1	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	-	-	-	-	-	2	1	4	-	-	1	8	16.33
2	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	1	4	8.16
3	มหาวิทยาลัยศิลปากร	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	2.04
4	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	2	4.08
5	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	2.04
6	มหาวิทยาลัยมหิดล	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	2.04
7	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	-	-	1	1	1	-	-	-	1	-	-	4	8.16
8	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	2.04
9	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	-	-	-	-	2	1	-	-	-	-	1	4	8.16
10	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.04
11	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	2.04
12	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	2	4.08
13	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	2	-	1	-	2	-	1	-	1	-	-	7	14.29
14	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	2.04
15	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1	2.04
16	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	-	-	-	1	-	-	-	-	1	1	-	3	6.12
17	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	-	-	-	-	-	1	-	-	1	-	-	2	4.08
18	มหาวิทยาลัยบูรพา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	2.04
19	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1	2.04
20	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	2.04
21	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	2	4.08
รวม		3	0	4	2	7	8	4	7	6	3	5	49	100.00
ร้อยละ		6.12	0.00	8.16	4.08	14.29	16.33	8.16	14.29	12.24	6.12	10.20	100.00	

1.2 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่แบ่งตามชื่อปริญญาและสาขาวิชา

การจำแนกตามกลุ่มชื่อปริญญาและสาขาวิชาพบว่า สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ : วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.) มีจำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยมากที่สุด คือ 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาคือ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.) จำนวน 6 เรื่อง วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระและงานวิจัยในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.24 และ 12.24 ตามลำดับดังตารางที่ 2 เห็นได้ว่าทั้ง 3 สาขามีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเป็นอย่างมาก ตั้งแต่การวางแผนในกระบวนการผลิตของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยของสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ การจัดการภายในและภายนอกองค์กรจากผลการศึกษาในวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยของสาขาวิชาบริหารธุรกิจ รวมไปถึงวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ที่มีการศึกษาถึงแนวโน้มสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

ตารางที่ 2 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยของแต่ละมหาวิทยาลัยในระหว่างปี พ.ศ. 2543-2553 จำแนกตามกลุ่มชื่อปริญญาและสาขาวิชา

กลุ่มชื่อปริญญา/สาขาวิชา		ปี พ.ศ.												ร้อยละ
		2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	รวม	
1	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)	-	-	1	-	-	1	-	-	1	1	1	5	10.20
2	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.)	-	-	1	-	1	2	-	-	-	-	-	4	8.16
3	ปริญญาสำหรับวิชาชีพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0.00
	สาขาวิชาการบัญชี : บัญชีมหาบัณฑิต (บข.ม.)	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	2	4.08
	สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ : วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.)	1	-	1	-	1	3	2	5	-	-	1	14	28.57
	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.)	1	-	-	-	2	-	1	-	-	-	-	4	8.16
	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต (ป.ร.ด.)	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1	2.04
	ปริญญาสำหรับศาสตร์ในลักษณะเชิงวิชาชีพหรือกึ่งวิชาชีพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0.00
	สาขาวิชาบริหารธุรกิจ : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.)	-	-	-	1	1	-	-	1	3	-	-	6	12.24
	สาขาวิชาบริหารธุรกิจ: รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	2.04
	สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.)	-	-	-	1	2	1	-	1	-	-	1	6	12.24
	สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ : สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต (สส.ม.)	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.04
	สาขาวิชานิติศาสตร์ : วาสตรศาสตรมหาบัณฑิต (ว.ม.)	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.04
	สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ : สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (ส.ม.)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	2.04
5	อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1	1	3	6.12
	รวม	3	0	4	2	7	8	4	7	6	3	5	49	100.00
	ร้อยละ	6.12	0.00	8.16	4.08	14.29	16.33	8.16	14.29	12.24	6.12	10.20	100.00	

1.3 จำนวนของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัย ที่จัดประเภทตามวิธีการเก็บข้อมูล

จากการศึกษารวบรวมผลงานวิจัยด้านอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ที่จัดประเภทตามวิธีการเก็บข้อมูลของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยในแต่ละปีที่มีการจัดทำพบว่าการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามหรือแบบสำรวจเป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.06 เมื่อพิจารณาวิธีการเก็บข้อมูลแล้ว สามารถสรุปได้ดังนี้

การเก็บข้อมูลจากการรวบรวมเอกสารทางวิชาการ พบว่า ปี พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2550 เป็นปีที่มีการจัดทำวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยโดยใช้วิธีศึกษาและวิเคราะห์จากเอกสารมากที่สุด คือ ปีละ 5 เรื่อง รองลงมาคือปี พ.ศ. 2549 ที่มีการเก็บข้อมูลจากเอกสารจำนวน 2 เรื่อง

การเก็บข้อมูลโดยการสังเกต และทำการบันทึกผล พบว่า ปี พ.ศ. 2548 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีดังกล่าวนี้มากที่สุด จำนวน 3 เรื่อง รองลงมาคือปี พ.ศ. 2550 จำนวน 2 เรื่อง

การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ พบว่าปี พ.ศ. 2548 เป็นปีที่วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยใช้การสัมภาษณ์มากที่สุด จำนวน 4 เรื่อง รองลงมาคือปี พ.ศ. 2545 ปี พ.ศ. 2547 และปี พ.ศ. 2552 ที่มีจำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยปีละ 2 เรื่อง

การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามหรือแบบสำรวจ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยปี พ.ศ. 2547 มีการเก็บข้อมูลด้วยวิธีดังกล่าวมากที่สุด จำนวน 6 เรื่อง รองลงมาคือปี พ.ศ. 2551 จำนวน 5 เรื่อง

การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบ พบเพียง 1 เรื่อง ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่มีการจัดทำในปี พ.ศ. 2552 และการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบประเมิน พบวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่จัดทำในปี พ.ศ. 2551 และปี พ.ศ. 2552 ปีละ 1 เรื่อง

ตารางที่ 3 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยในระหว่างปี พ.ศ. 2543-2553 จำแนกตามวิธีการเก็บข้อมูล

ปี	ข้อมูลทุติยภูมิ	การสังเกต	การสัมภาษณ์	แบบสอบถาม/ แบบสำรวจ	แบบทดสอบ	แบบประเมิน	อื่นๆ
2543	-	1	1	2	-	-	1
2545	1	1	2	3	-	-	1
2546	1	-	-	2	-	-	-
2547	1	-	2	6	-	-	2
2548	5	3	4	3	-	-	1
2549	2	-	1	2	-	-	2
2550	5	2	1	-	-	-	5
2551	1	-	1	5	-	1	-
2552	1	1	2	2	1	1	-
2553	1	-	1	1	-	-	-
จำนวน	18	8	15	26	1	2	12
ร้อยละ*	36.73	16.33	30.61	53.06	2.04	4.08	24.49

* จากจำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และงานวิจัย จำนวน 49 เรื่อง

ตารางที่ 4 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยในระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2553 จำแนกตามวิธีการเก็บข้อมูลของแต่ละข้อปริญญญาและสาขาวิชา

ปริญญญา	ข้อมูล ทุติยภูมิ	การ สังเกต	การ สัมภาษณ์	แบบสอบถาม /แบบสำรวจ	แบบ ทดสอบ	แบบ ประเมิน	อื่นๆ
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)	2	-	1	3	-	-	-
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.)	1	1	1	2	-	-	-
สาขาวิชาการบัญชี : บัญชีมหาบัณฑิต (บช.ม.)	-	-	-	2	-	-	-
สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ :							
วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วศ.ม.)	8	5	5	1	-	-	10
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.)	-	-	2	4	-	-	-
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต (ป.ร.ด.)	1	-	-	1	-	1	-
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ :							
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.)	1	-	1	4	-	-	-
สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ:							
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)	-	-	1	1	-	-	-
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ :							
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.)	5	-	-	2	-	-	-
สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ :							
สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต (สส.ม.)	-	-	1	1	-	-	-
สาขาวิชานิติศาสตร์ :							
วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (ว.ม.)	-	1	1	1	-	-	-
สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ :							
สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (ส.ม.)	-	-	-	1	1	1	-
อื่นๆ	2	1	2	-	-	-	1
จำนวน	20	8	15	23	1	2	11
ร้อยละ*	40.82	16.33	30.61	46.94	2.04	4.08	22.45

* จากจำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และงานวิจัย จำนวน 49 เรื่อง

เมื่อพิจารณาวิธีการเก็บข้อมูลตามข้อปริญญาและสาขาวิชา ดังตารางที่ 4 พบว่าวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยส่วนใหญ่นิยมใช้แบบสำรวจหรือแบบสอบถามในการเก็บข้อมูล

วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยของสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์มีการเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะอื่น ๆ จำนวน 10 เรื่อง โดยเป็นลักษณะของการออกแบบระบบและนำระบบไปทดสอบการใช้งานในโรงงานที่เป็นกรณีศึกษา รองลงมาเป็นการศึกษาจากการใช้ข้อมูลทุติยภูมิ จำนวน 8 เรื่อง ซึ่งวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยของสาขาดังกล่าวนี้นี้ใช้การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ เพื่อนำไปจัดทำระบบและนำมาทดสอบการใช้งาน

วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ใช้การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิในการวิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุด จำนวน 5 เรื่อง

2 การดำเนินการวิจัย

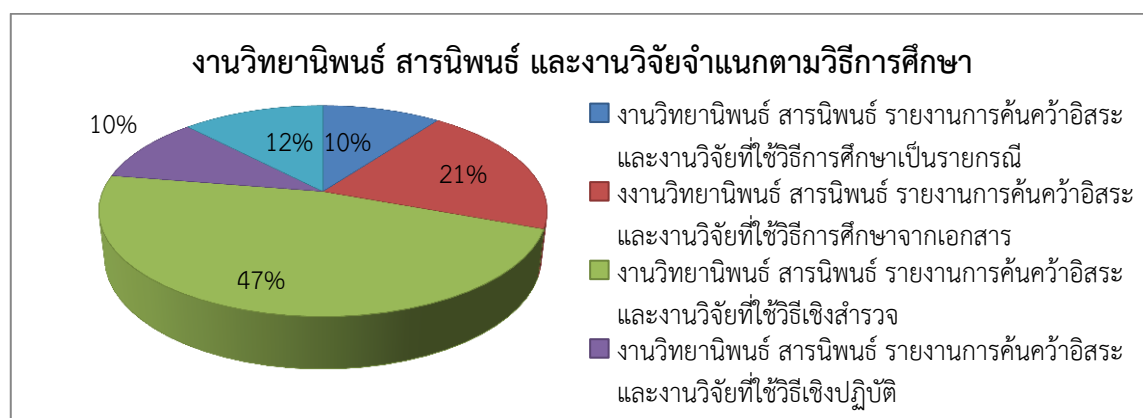
2.1 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยต่าง ๆ จำแนกตามระดับของการควบคุม

จากการศึกษางานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยต่าง ๆ ตามแต่ละประเภทให้มีความชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์ในการสังเคราะห์เพื่อสรุปองค์ความรู้ สามารถจัดรูปแบบของวิธีการดำเนินการวิจัย ตามระดับของการควบคุม แบ่งได้เป็น 5 ประเภท (รศ.ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2540) โดยงานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีเชิงสำรวจ มีจำนวนมากที่สุด คือ 23 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 46.94 รองลงมา คือ งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีเชิงทดลอง มีจำนวน 10 เรื่อง และ 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.41 และ 12.24 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยต่าง ๆ จำแนกตามระดับของการควบคุม

	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	จำนวน	ร้อยละ
งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีการศึกษาเป็นรายกรณี	-	-	-	-	-	2	-	-	1	2	-	5	10.20
งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร	-	-	1	1	1	1	2	1	-	-	3	10	20.41
งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีเชิงสำรวจ	2	-	2	1	6	2	2	1	5	1	1	23	46.94
งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีเชิงปฏิบัติ	1	-	1	-	-	1	-	2	-	-	-	5	10.20
งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีเชิงทดลอง	-	-	-	-	-	2	1	3	-	-	-	6	12.24

แผนภูมิที่ 3 ร้อยละของจำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยต่าง ๆ จำแนกตามระดับของการควบคุม

2.1.1 งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีการศึกษาเป็น
รายการณี จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่

การศึกษาผลโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัด
นครราชสีมา ของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 (ภากร เนาวรัตน์กิตติกุล, 2548)

การปรับปรุงกระบวนการเพื่อลดเวลาในการส่งมอบสินค้าของอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
สำเร็จรูป กรณีศึกษาบริษัท ไทยคานะตะ จำกัด (ชวรัตน์ พัวศรีพันธุ์, 2548)

การจัดการห่วงโซ่อุปทานเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมผ้าไหมไทย
กรณีศึกษา ห้างหุ้นส่วนจำกัด ผ้าไหมไทย (รัชจิราภรณ์ นันทวรารักษ์ และ
กาญจนา กาญจนสุนทร, 2551)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันมลพิษทางอากาศของพนักงานโรงงาน
อุตสาหกรรมเสื้อผ้า จังหวัดชัยภูมิ (กนกวรรณ เชิงชั้น, 2552)

การศึกษากระบวนการทำงานของโรงงานเสื้อผ้าอุตสาหกรรม : กรณีศึกษา บริษัท
บุตติคุณวิทย์ จำกัด (มหาชน) (อัจฉราวรรณ ณ สงขลา และคณะ, 2552)

2.1.2 งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีการศึกษาจาก
เอกสาร จำนวน 10 เรื่อง

แนวโน้มตลาดและการวางกลยุทธ์เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
สำเร็จรูปไทย (อรุณี อาชวพงษ์สวัสดิ์, 2545)

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศ
ไทย (ศรียุทธ วิฑูรย์พงษ์, 2546)

อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ภายหลังปี 2547 (จันทนีย์ จันทศรี, 2547)

การวิเคราะห์ที่ตั้งอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มสำเร็จรูปในภาคกลางของประเทศไทย
(ยศวรร สุมาลัยโรจน์, 2548)

การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเด็กอ่อนเพื่อ
การส่งออก (รักษพล พิฆังคผล, 2549)

การพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจโซ่อุปทาน (รศ.ดร.รุธิร์ พนมยงค์, ปรัชญา ประกอบกิจ
และศิริรัตน์ อยู่เนาค, 2549)

การศึกษาการส่งออกสินค้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยไปสหรัฐอเมริกา :
กรณีศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศอินโดนีเซีย
(วิริญญา วิวัฒน์ชัยแสง, 2550)

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการส่งออกของเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยยังประเทศ
สหรัฐอเมริกา (มนัสวี เพ็ชรศิริ, 2553)

โครงการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมของภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมระบบสนับสนุนการ
รับคำสั่งซื้อและวางแผนการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เจริญ บุญดีสกุลโชค, 2553)

ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย
เปรียบเทียบกับประเทศจีน ในกรณีศึกษา (จิตตินันท์ ลิ้มเรือง, 2553)

2.1.3 งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีเชิงสำรวจ จำนวน 23 เรื่อง

การพัฒนาบุคลากรของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (วรพล พนมสุวรรณ, 2543)

ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับโครงการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำ การจัดทำระบบ
บริหารคุณภาพตาม ISO 9000 ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
(นพดล จรรยาพิชัย, 2543)

คุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม : ศึกษาเปรียบเทียบ
ในสถานประกอบการธุรกิจที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO 9000 กับบริษัทที่ไม่ได้รับรอง
มาตรฐาน ISO 9000 (บุบผา สุกแก้ว, 2545)

การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยากรภายนอกตามทัศนะของคณะกรรมการ
และเจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรมมูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย
(สุรเดช ชูพินิจรอบคอบ, 2545)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร : กรณีธุรกิจ
อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเพื่อการส่งออก (ณัฏฐริญาณ์ วิทยานรากล, 2546)

สาเหตุที่ส่งผลต่อปริมาณการส่งออกในธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป
(ศิริพร โรจน์พิทักษ์กุล, 2547)

การศึกษาความพร้อมในการใช้การจัดการโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป
(วรภาพ วิริยะไชยกุล, 2547)

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาผ้าและเครื่องแต่งกายสำหรับอุตสาหกรรม
เสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร (สมชิต รัตนอุดม, 2547)

ความต้องการสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในอำเภอ
กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร (นิศากร นครพิน, 2547)

มาตรการและความต้องการในการปรับตัวของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อ
เตรียมพร้อมกรณีเปิดตลาดเสรีสิ่งทอ ปี 2548 ตามทัศนคติของผู้ประกอบการ
(สินอัปสร กำแพงทอง, 2547)

การจัดการห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าพื้นเมือง (ปรารณา ลาภอดิสร, 2547)

การลงทุนโดยตรงและความได้เปรียบเชิงแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของ
ไทยในลาวประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (วันรรษา ขุนจำรัส,
2548)

ปัจจัยที่เป็นตัวขัดขวางการเพิ่มผลผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในประเทศ
ไทย (วิวัฒน์ เหมพรรณไพเราะ, 2548)

การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเด็กอ่อนเพื่อ
การส่งออก (รักษพล พิชมงคล, 2549)

การศึกษาต้นทุนโลจิสติกส์และบทบาทเทคโนโลยีสารสนเทศในอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
สำเร็จรูปขนาดกลางขึ้นไป (มณฑลลี บัวรุ่ง และ ดวงพรรณ กริชชาญชัย, 2549)

ปัจจัยและการปฏิบัติงานตามแผนกลยุทธ์ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผู้ประกอบการ
ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป (จรรยาภรณ์ พรหมคุณ, 2550)

สภาพปัญหาในการดำเนินงานธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร
(กาญจนา เหลืองวัฒนกุล, 2551)

การศึกษาความพร้อมการใช้โซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขต
กรุงเทพมหานคร (อรพินท์ คงคาเย็น, 2551)

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในองค์การที่มีต่อความพึงพอใจในการทำงานและผลการปฏิบัติงานของนักบัญชีธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายในประเทศไทย
(ฐนตม ราศรีรัตน์, 2551)

การพัฒนามาตรฐานอาชีพอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเพื่อกำหนดคุณวุฒิวิชาชีพ
(มนต์ชัย วรรณนิม, 2551)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกผู้ให้บริการด้านขนส่งของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (นริสรา ชันธีวีย์, 2551)

การศึกษาความต้องการในการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออก (ปณิธาน ศรีบุญเรือง, 2552)

การนำการบัญชีบริหารไปใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย (กชกร สันตินาราพันธุ์, 2553)

การเปรียบเทียบกระบวนการทำงานของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในการผลิตเสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์และเสื้อผ้าอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
(อัจฉราวรรณ ณ สงขลา และคณะ, 2553)

2.1.4 งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีเชิงปฏิบัติ จำนวน 5 เรื่อง

การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตด้วยวิธีการมอบหมายงานเพื่อการสมดุลบนสายการผลิต กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (นิพนธ์ บุญปสาท, 2543)

การศึกษาแนวทางการกำหนดเวลามาตรฐานการทำงานสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (อารียา ตงสาลี และชัยพร วงศ์พิศาล, 2545)

การปรับปรุงประสิทธิภาพของการส่งมอบงานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (ภาณุมาศ พรหมมาศ, 2548)

การวางแผนการบำรุงรักษาเชิงป้องกันสำหรับเครื่องจักรงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (สุพลเชษฐ์ เพ็ชรรัตน์, 2550)

การเพิ่มผลผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (รักศักดิ์ หิรัญญะสิริ, 2550)

2.1.5 งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้วิธีเชิงทดลอง จำนวน 6 เรื่อง

การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการตัดและกระบวนการเก็บ
รายละเอียดของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (สำเร็จ ปัญญาคุณธร, 2548)

การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการเย็บของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(สุภารัตน์ เฟื่องวิทยากุล, 2548)

การออกแบบฐานข้อมูลสำหรับการจัดการผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(วีรพันธ์ จีงเกียรติขจร, 2549)

การออกแบบการวางแผนการวางแผนตัดในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(วราภรณ์ หมู่เฮง, 2550)

การออกแบบระบบวางแผนและควบคุมการปูผ้า และการตัดในอุตสาหกรรม
เครื่องนุ่งห่ม (กิริพล ทำเสมอดี, 2550)

การออกแบบระบบการหาค่าเวลามาตรฐานของขั้นตอนการปูผ้า และการตัดใน
อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (รุ่งนภา แสงเพ็ง, 2550)

2.2 งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยแบ่งตามกลุ่มตัวอย่างที่ ทำการศึกษา

ตารางที่ 6 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยต่าง ๆ จำแนกตาม กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	รวม	ร้อยละ
เจ้าของ/ผจก.	2	0	2	1	3	1	1	1	1	2	1	15	30.61
หัวหน้างาน	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	3	6.12
พนักงาน	1	0	1	0	0	1	0	1	3	1	1	9	18.37
โรงงานตัวอย่าง	0	0	1	0	3	5	3	4	1	2	1	20	40.82
ผู้เกี่ยวข้อง	0	0	1	0	1	2	0	1	0	0	0	5	10.2
สถาบันการศึกษา	0	0	0	0	0	2	1	1	0	0	0	4	8.16
อื่นๆ	0	0	0	1	1	0	0	2	0	0	2	6	12.24

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัย ที่ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานตัวอย่างมีจำนวนมากที่สุด คือ 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.82 รองลงมาคือ งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ทำการศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการ จำนวน 15 เรื่อง และการศึกษากลุ่มเป้าหมายที่เป็น พนักงาน จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.61 และ 18.37 ตามลำดับ งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ทำการศึกษากลุ่มเป้าหมายในระดับหัวหน้างานมีจำนวนน้อย ที่สุด คือ 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.12

2.2.1 กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการ จำนวน 15 เรื่อง

งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ทำการศึกษาโดยใช้ กลุ่มเป้าหมายเป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการที่พบ มีทั้งการศึกษาจากเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการ เพียงกลุ่มเดียว และการศึกษาข้อมูลจากเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการและกลุ่มเป้าหมายกลุ่มอื่นภายใน อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มอีกด้วย สามารถแบ่งได้ดังนี้

1) กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการเพียงกลุ่มเดียว มีจำนวน 7 เรื่อง ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับโครงการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำ การจัดทาระบบ บริหารคุณภาพตาม ISO 9000 ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (นพดล จรรยาพิชัย, 2543)

แนวโน้มตลาดและการวางกลยุทธ์เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้า สำเร็จรูปไทย (อรุณี อาชวพงษ์สวัสดิ์, 2545)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร: กรณีธุรกิจ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเพื่อการส่งออก (ณัฐริยาณัฐ วิทยานารากุล, 2546)

มาตรการและความต้องการในการปรับตัวของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อ เตรียมพร้อมกรณีเปิดตลาดเสรีสิ่งทอ ปี 2548 ตามทัศนคติของผู้ประกอบการ (สินอัปสร กำแพงทอง, 2547)

ปัจจัยที่เป็นตัวขัดขวางการเพิ่มผลผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย (วิวัฒน์ เหมพรรณไพเราะ, 2548)

การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเด็กอ่อนเพื่อ การส่งออก (รักษพล พิชมมงคล, 2549)

สภาพปัญหาในการดำเนินงานธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร
(กาญจนา เหลืองวัฒนกุล, 2551)

2) กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการ และหัวหน้างาน มีจำนวน 2 เรื่อง

การพัฒนาบุคลากรของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (วรพล พนมสุวรรณ, 2543)

ความต้องการสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในอำเภอ
กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร (นิศากร นครพิน, 2547)

3) กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการ และพนักงาน มีจำนวน 1 เรื่อง

คุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม : ศึกษาเปรียบเทียบ
ในสถานประกอบการธุรกิจที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO 9000 กับบริษัทที่ไม่ได้รับรอง
มาตรฐาน ISO 9000 (บุบผา สุกแก้ว, 2545)

4) กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 1 เรื่อง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาผ้าและเครื่องแต่งกายสำหรับ อุตสาหกรรม
เสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร (สมชิต รัตนอุดม, 2547)

5) กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการ และโรงงานตัวอย่างมีจำนวน 4 เรื่อง

ปัจจัยและการปฏิบัติงานตามแผนกลยุทธ์ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผู้ประกอบการ
ส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป (จรรยาภรณ์ พรหมคุณ, 2550)

การศึกษากระบวนการทำงานของโรงงานเสื้อผ้าอุตสาหกรรม : กรณีศึกษาบริษัท บุติคนิว
ซิติ จำกัด (มหาชน) (อัจฉรวรรณ ณ สงขลา และคณะ, 2552)

การศึกษาความต้องการในการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการ
ส่งออก (ปณิธาน ศรีบุญเรือง, 2552)

การเปรียบเทียบกระบวนการทำงานของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในการผลิตเสื้อผ้าแฟชั่นแบ
รด์และเสื้อผ้าอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
(อัจฉรวรรณ ณ สงขลา และคณะ, 2553)

2.2.2 กลุ่มเป้าหมายที่เป็นหัวหน้างาน

จำนวนงานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ทำการศึกษ โดยใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นหัวหน้างานที่ปรากฏในตารางที่ 6 ที่พบจำนวน 3 เรื่องนั้นเป็นงานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ทำการศึกษโดยใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นหัวหน้างาน เพียงอย่างเดียว มีจำนวน 1 เรื่อง คือ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกผู้ให้บริการด้านขนส่งของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (นริศรา ชันธีวิทย์, 2551) ทั้งนี้ งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยอีก 2 เรื่องที่กล่าวถึงนั้นเป็นการศึกษากลุ่มเป้าหมายในระดับหัวหน้างานควบคู่กับการศึกษากลุ่มเป้าหมายที่เป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้จัดการ

2.2.3 กลุ่มเป้าหมายที่เป็นพนักงาน มีจำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตด้วยวิธีการมอบหมายงานเพื่อการสมดุลบนสายการผลิต กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (นิพนธ์ บุญปสาท, 2543)

การจัดการห่วงโซ่อุปทานเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมผ้าไหมไทย กรณีศึกษา ห้างหุ้นส่วนจำกัด ผ้าไหมไทย (รัศจिर่างค์ นันทวรารักษ์ และ กาญจนา กาญจนสุนทร, 2551)

การพัฒนามาตรฐานอาชีพอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเพื่อกำหนดคุณวุฒิวิชาชีพ (มนต์ชัย ควรนิยม, 2551)

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในองค์การที่มีต่อความพึงพอใจในการทำงานและผลการปฏิบัติงานของนักบัญชีธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายในประเทศไทย (ฐณตม ราศรีรัตน์, 2551)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันมลพิษทางอากาศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้า จังหวัดชัยภูมิ (กนกวรรณ เชิงชั้น, 2552)

การนำการบริหารไปใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย (กชกร สันตินาราพันธุ์, 2553)

นอกจากนี้ ยังมีงานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ทำการศึกษากลุ่มเป้าหมายที่เป็นพนักงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องควบคู่กัน อีกจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่

การศึกษาผลโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา ของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 (ภากร เนาวรัตน์กิตติกุล, 2548)

การออกแบบการวางแผนการวางแผนตัดในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(วราภรณ์ หมู่เฮง, 2550)

2.2.4 กลุ่มเป้าหมายที่เป็นโรงงานตัวอย่าง

การศึกษาแนวทางการกำหนดเวลามาตรฐานการทำงานสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(อารียา ตงสาลี และชัยพร วงศ์พิศาล, 2545)

สาเหตุที่ส่งผลต่อปริมาณการส่งออกในธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป
(ศิริพร โรจน์พิทักษ์กุล, 2547)

การศึกษาความพร้อมในการใช้การจัดการโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป
(วราพร วิริยะไชยกุล, 2547)

การจัดการห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าพื้นเมือง (ปรารณา ลาภอดิศร, 2547)

การลงทุนโดยตรงและความได้เปรียบเชิงแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย
ในลาวประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (วันวรรษา ชุนจำรัส, 2548)

การปรับปรุงประสิทธิภาพของการส่งมอบงานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป
(ภาณุมาศ พรหมมาศ, 2548)

การปรับปรุงกระบวนการเพื่อลดเวลาในการส่งมอบสินค้าของอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
สำเร็จรูป กรณีศึกษาบริษัท ไทยคานะตะ จำกัด (ขวรัตน์ พัวศรีพันธุ์, 2548)

การพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจโซ่อุปทาน (รองศาสตราจารย์.ดร.รุจิรี พนมยงค์,
ปรัชญา ประกอบกิจ และ ศิริรัตน์ อยู่ناع, 2549)

การศึกษาต้นทุนโลจิสติกส์และบทบาทเทคโนโลยีสารสนเทศในอุตสาหกรรมเสื้อผ้า
สำเร็จรูปขนาดกลางขึ้นไป (มณฑล บัวรุ่ง และ ดวงพรรณ กริชชาญชัย, 2549)

การวางแผนการบำรุงรักษาเชิงป้องกันสำหรับเครื่องจักรงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป
(สุพลเชษฐ์ เพ็ชรรัตน์, 2550)

การเพิ่มผลผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (รักศักดิ์ หิรัญญะสิริ, 2550)

การศึกษาความพร้อมการใช้โซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขต
กรุงเทพมหานคร (อรพินท์ คงคาเย็น, 2551)

2.2.5 กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยากรภายนอกตามทัศนะของคณะกรรมการ
และเจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรมมูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย
(สุรเดช ชูพินิจรอบคอบ, 2545)

การวิเคราะห์ที่ตั้งอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มสำเร็จรูปในภาคกลางของประเทศไทย
(ยศวรร สุมาลัยโรจน์, 2548)

2.2.6 กลุ่มเป้าหมายที่เป็นสถาบันการศึกษา

งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้กลุ่มเป้าหมายเป็น
สถาบันการศึกษา เป็นการศึกษาควบคู่ไปกับการศึกษากลุ่มเป้าหมายที่เป็นโรงงานตัวอย่างด้วย โดย
สถาบันการศึกษานั้นเป็นแหล่งข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องในการอ้างอิงทางวิชาการเพื่อสนับสนุนข้อมูลใน
ส่วนของการศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มตัวอย่าง งานวิทยานิพนธ์
สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้กลุ่มเป้าหมายทั้งโรงงานตัวอย่างและ
สถาบันการศึกษา ที่พบมีจำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการตัดและกระบวนการเก็บรายละเอียด
ของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (สำเริง ปัญจคุณาธร, 2548)

การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการเย็บของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(สุตารัตน์ เพื่องวิทยากุล, 2548)

การออกแบบฐานข้อมูลสำหรับการจัดการผลิจในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(วีรพันธ์ จีงเกียรติขจร, 2549)

การออกแบบระบบวางแผนและควบคุมการปูผ้า และการตัดในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(กิริพล ทำเสมอดี, 2550)

2.2.7 กลุ่มเป้าหมายอื่นๆ

งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ทำการศึกษาโดยใช้กลุ่มเป้าหมายอื่นๆ เป็นงานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้แหล่งข้อมูลจากเอกสาร ทั้งนี้ อาจมีการศึกษาด้วยวิธีการอื่นประกอบ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือการใช้สถิติ เพื่อสนับสนุนข้อมูลจากเอกสารที่ผู้วิจัยทำการศึกษา พบจำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย
(ศรียุฑ์ วิฑูรธีรพงศ์, 2546)

อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ภายหลังปี 2547 (จันทนีย์ จันทศรี, 2547)

การศึกษาการส่งออกสินค้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยไปสหรัฐอเมริกา :
กรณีศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศอินโดนีเซีย
(วิวิธญา วิวัฒนะชัยแสง, 2550)

การออกแบบระบบการหาค่าเวลามาตรฐานของขั้นตอนการปูผ้า และการตัดใน
อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (รุ่งนภา แสงเพ็ง, 2550)

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการส่งออกของเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยยังประเทศ
สหรัฐอเมริกา (มนัสวี เพ็ชรศิริ, 2553)

ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศจีน ในกรณีศึกษา (จิตตินันท์ ลีเรือง, 2553)

2.3 งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยแบ่งตามสถิติที่ใช้ในการศึกษา

ตารางที่ 7 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยต่าง ๆ จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการศึกษา

ปี	สถิติเชิงอนุมาน			สถิติพรรณนาและ	
	สถิติเชิงพรรณนา	สถิติพารามетริก	สถิตินอนพารามетริก	สถิติอนุมาน	อื่น ๆ
2543	2	1	0	0	0
2544	0	0	0	0	0
2545	1	0	0	1	2
2546	0	0	0	1	1
2547	2	0	0	3	2
2548	2	0	1	0	5
2549	1	0	0	1	2
2550	0	0	0	1	6
2551	2	1	1	2	1
2552	1	0	0	1	1
2553	2	0	0	0	1
รวม	13	2	2	10	21
ร้อยละ	26.53	4.08	4.08	20.41	42.86

วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้สถิติอื่นๆ ในการวิเคราะห์ผลเช่น ดัชนี RCA หรือไม่มีการใช้สถิติในการศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คือ 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือการวิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา จำนวน 13 เรื่อง และวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมานในการวิเคราะห์ผล จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.53 และ 20.41 ตามลำดับ สถิติเชิงอนุมาน ในที่นี้หมายถึงรวมถึงสถิติพารามетริก และสถิตินอนพารามетริก มีการใช้น้อยที่สุดเท่ากัน คือ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.08

3 องค์ความรู้จากผลการวิจัยของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่พบ

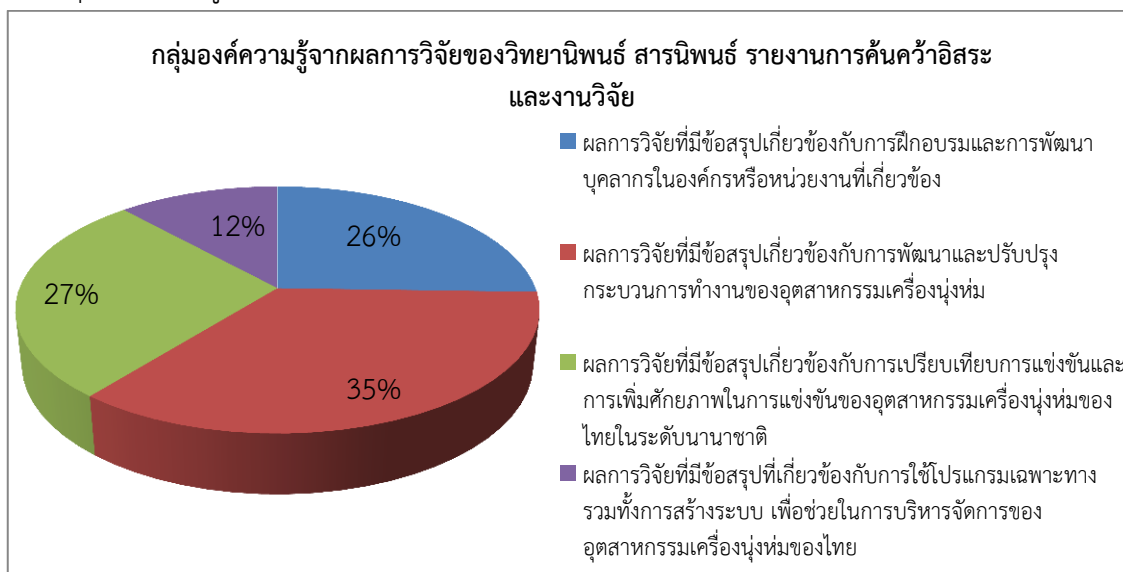
จากการศึกษา วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม พบว่าผลการนำเสนอข้อมูลจากผลการศึกษาสามารถจัดเป็นกลุ่มองค์ความรู้ด้านต่างๆ ได้ดังนี้

วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่มีข้อสรุปเกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม มีจำนวนมากที่สุด 18 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 36.73 รองลงมาคือ ข้อสรุปของผลการศึกษาเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบการแข่งขันและการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของไทยในระดับนานาชาติ มีจำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ส่วนผลการศึกษาจากการใช้โปรแกรมเฉพาะทาง รวมทั้งการสร้างระบบเพื่อช่วยในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของไทย มีจำนวนน้อยที่สุด 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.24 เนื่องจากต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ และความชำนาญในการใช้โปรแกรมเฉพาะทาง เพื่อสร้างระบบที่สามารถใช้งานได้จริงในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่ผู้วิจัยในเรื่องนั้นๆ เข้าไปทำการศึกษาดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยต่าง ๆ ตามกลุ่มองค์ความรู้ที่ได้รับจากผลการศึกษา

ประเภทของผลการศึกษา	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	จำนวน	ร้อยละ
ผลการวิจัยที่มีข้อสรุป เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม และการพัฒนาบุคลากรใน องค์กรหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	2	-	2	1	2	1	-	-	2	1	2	13	26.53
ผลการวิจัยที่มีข้อสรุป เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและ ปรับปรุงกระบวนการทำงาน ของอุตสาหกรรม เครื่องนุ่งห่ม	1	-	1	-	2	3	1	3	4	-	3	18	36.73
ผลการวิจัยที่มีข้อสรุป เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบ การแข่งขันและการเพิ่ม ศักยภาพในการแข่งขันของ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ของไทยในระดับนานาชาติ	-	-	1	1	4	2	2	1	-	1	2	14	28.57
ผลการวิจัยที่มีข้อสรุปที่ เกี่ยวข้องกับการใช้โปรแกรม เฉพาะทาง รวมทั้งการสร้าง ระบบ เพื่อช่วยในการบริหาร จัดการของอุตสาหกรรม เครื่องนุ่งห่มของไทย	-	-	-	-	-	2	1	3	-	-	-	6	12.24

แผนภูมิที่ 2 ร้อยละของจำนวนวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยต่าง ๆ ตามกลุ่มองค์ความรู้ที่ได้รับจากผลการศึกษาศึกษา

3.1 ผลการวิจัยที่มีข้อสรุปเกี่ยวกับการฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากรในองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 13 เรื่อง

การพัฒนาบุคลากรของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (วรพล พนมสุวรรณ, 2543)

ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับโครงการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำ การจัดทำระบบบริหารคุณภาพตาม ISO 9000 ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (นพดล จรรยาพิชัย, 2543)

การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของวิทยากรภายนอกตามทัศนะของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่จัดฝึกอบรมมูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย (สุรเดช ชูพินิจรอบคอบ (2545)

คุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม : ศึกษาเปรียบเทียบในสถานประกอบการธุรกิจที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO 9000 กับบริษัทที่ไม่ได้รับรองมาตรฐาน ISO 9000 (บุบผา สุกแก้ว (2545)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร: กรณีธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเพื่อการส่งออก (ณัฐริญาณ์ วิทยานรากุล, 2546)

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาผ้าและเครื่องแต่งกายสำหรับ อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร (สมชิต รัตนอุดม, 2547)

ความต้องการสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในอำเภอ
กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร (นิศากร นครพิน, 2547)

การศึกษาผลโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป อำเภอครบุรี จังหวัด
นครราชสีมา ของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 (ภากร เนาวรัตน์กิตติกุล, 2548)

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในองค์การที่มีต่อความพึงพอใจในการทำงานและผลการ
ปฏิบัติงานของนักบัญชีธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายในประเทศไทย (ฐนตม ราศรี
รัตน์ะ, 2551)

การพัฒนามาตรฐานอาชีพอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเพื่อกำหนดคุณวุฒิวิชาชีพ (มนต์ชัย
ควรนิยม, 2551)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันมลพิษทางอากาศของพนักงานโรงงาน
อุตสาหกรรมเสื้อผ้า จังหวัดชัยภูมิ (กนกวรรณ เชิงชั้น, 2552)

การนำการบัญชีบริหารไปใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย (กชกร สันตินาราพันธุ์,
2553)

เปรียบเทียบกระบวนการทำงานของผู้จัดการสินค้าแฟชั่นแบรนด์และโรงงานฯ (อัจฉรา
วรรณ ณ สงขลา และคณะ, 2553)

3.2 ผลการวิจัยที่มีข้อสรุปเกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานของ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม จำนวน 18 เรื่อง

การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตด้วยวิธีการมอบหมายงานเพื่อการสมดุลบน
สายการผลิต กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (นิพนธ์ บุญปสาท, 2543)

การศึกษาแนวทางการกำหนดเวลามาตรฐานการทำงานสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(อารียา ตงสาลี และชัยพร วงศ์พิศาล, 2545)

ความต้องการสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในอำเภอ
กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร (นิศากร นครพิน, 2547)

การจัดการห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าพื้นเมือง (ปรารธนา ลาภอดิสร, 2547)

การปรับปรุงประสิทธิภาพของการส่งมอบงานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (ภาณุมาศ พรหมมาศ, 2548)

ปัจจัยที่เป็นตัวขัดขวางการเพิ่มผลผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย (วิวัฒน์ เหมพรรณไพเราะ, 2548)

การปรับปรุงกระบวนการเพื่อลดเวลาในการส่งมอบสินค้าของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป กรณีศึกษาบริษัท ไทยคานะตะ จำกัด (ชวรัตน์ พัวศรีพันธุ์, 2548)

การศึกษาต้นทุนโลจิสติกส์และบทบาทเทคโนโลยีสารสนเทศในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปขนาดกลางขึ้นไป (มณฑล บั้วรุ่ง และ ดวงพรรณ กริชชาญชัย, 2549)

การวางแผนการบำรุงรักษาเชิงป้องกันสำหรับเครื่องจักรงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (สุพลเชษฐ์ เพ็ชรรัตน์, 2550)

การเพิ่มผลผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (รักศักดิ์ หิรัญญะสิริ, 2550)

ปัจจัยและการปฏิบัติงานตามแผนกลยุทธ์ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผู้ประกอบการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป (จรรยาภรณ์ พรหมคุณ, 2550)

สภาพปัญหาในการดำเนินงานธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร (กาญจนา เหลืองวัฒนกุล, 2551)

การจัดการห่วงโซ่อุปทานเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมผ้าไหมไทย กรณีศึกษา ห้างหุ้นส่วนจำกัด ผ้าไหมไทย (รัชจิราภรณ์ นันทวรารักษ์ และกาญจนา กาญจนสุนทร, 2551)

การศึกษาความพร้อมการใช้ห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร (อรพินท์ คงคาเย็น, 2551)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกผู้ให้บริการด้านขนส่งของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (นริสรา ชันธีวิทย์, 2551)

โครงการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมของภาควิชาชีพวิศวกรรมอุตสาหกรรมระบบสนับสนุนการรับคำสั่งซื้อ และวางแผนการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เจริญ บุญดีสกุลโชค, 2553)

การนำการบัญชีบริหารไปใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย (กชกร สันตินาราพันธุ์, 2553)

การเปรียบเทียบกระบวนการทำงานของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าในการผลิตเสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์และเสื้อผ้าอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (นางสาวอัจฉราวรรณ ณ สงขลา และคณะ, 2553)

3.3 ผลการวิจัยที่มีข้อสรุปเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบการแข่งขันและการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของไทยในระดับนานาชาติ จำนวน 14 เรื่อง

แนวโน้มตลาดและการวางกลยุทธ์เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปไทย (อรุณี อาวพงษ์สวัสดิ์, 2545)

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย (ศรียุทธ วิฑูรย์พงศ์, 2546)

สาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการส่งออกในธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (ศิริพร โรจน์พิทักษ์กุล, 2547)

การศึกษาความพร้อมในการใช้การจัดการโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป (วราพร วิริยะไชยกุล, 2547)

มาตรการและความต้องการในการปรับตัวของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อเตรียมพร้อมกรณีเปิดตลาดเสรีสิ่งทอ ปี 2548 ตามทัศนคติของผู้ประกอบการ (สินอัปสร กำแพงทอง, 2547)

อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ภายหลังปี 2547 (จันทนีย์ จันทศรี, 2547)

การลงทุนโดยตรงและความได้เปรียบเชิงแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยในลาวประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (วันวรรษา ชุนจำรัส, 2548)

การวิเคราะห์ที่ตั้งอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มสำเร็จรูปในภาคกลางของประเทศไทย (ยศพร สมาลัยโรจน์, 2548)

การพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจโซ่อุปทาน (รศ.ดร.รุธิร์ พนมยงค์, ปรัชญา ประกอบกิจ และ ศิริรัตน์ อยู่ណาค, 2549)

การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเด็กอ่อนเพื่อ
การส่งออก (รักษพล พิชมงคล, 2549)

การศึกษาการส่งออกสินค้าในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยไปสหรัฐอเมริกา :
กรณีศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศอินโดนีเซีย (วิริญญา วิวัฒน์ชัย
แสง, 2550)

การศึกษาความต้องการในการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปเพื่อการ
ส่งออก (ปณิธาน ศรีบุญเรือง, 2552)

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการส่งออกของเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยยังประเทศ
สหรัฐอเมริกา (มนัสวี เพ็ชรศิริ, 2553)

ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยเปรียบเทียบกับ
ประเทศจีน ในกรณีศึกษา (จิตตินันท์ ลิ้เรื่อง, 2553)

3.4 ผลการวิจัยที่มีข้อสรุปที่เกี่ยวข้องกับการใช้โปรแกรมเฉพาะทาง รวมทั้งการสร้างระบบ
เพื่อช่วยในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของไทย จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการตัดและกระบวนการเก็บรายละเอียด
ของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (สำเร็จ ปัญจคุณาธร, 2548)

การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการเย็บของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(สุตารัตน์ เพื่องวิทยากุล, 2548)

การออกแบบฐานข้อมูลสำหรับการจัดการผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (วีรพันธ์ จีง
เกียรติขจร, 2549)

การออกแบบการวางแผนการวางแผนตัดในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (วราภรณ์ หมู่เฮง,
2550)

การออกแบบระบบวางแผนและควบคุมการปูผ้า และการตัดในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
(กฤษพล ทำเสมอดี, 2550)

การออกแบบระบบการหาค่าเวลามาตรฐานของขั้นตอนการปูผ้า และการตัดใน
อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (รุ่งนภา แสงเพ็ง, 2550)

4 สรุปองค์ความรู้และทิศทางการวิจัยทางอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยด้านอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในช่วง พ.ศ. 2543 – 2553 พิจารณาสาระที่เป็นหลักคือสาขาที่มีการศึกษาวิธีการดำเนินการ และกลุ่มของเนื้อหาจากผลการศึกษา งานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมด 49 เรื่อง โดยกลุ่มใหญ่ที่สุดคือ กลุ่มวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยที่ใช้แบบสอบถามและแบบสำรวจในการเก็บข้อมูล ซึ่งมีการนำเสนอถึงแนวทางในการพัฒนากระบวนการทำงานในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มมากที่สุด

จากการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยด้านอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในช่วง พ.ศ. 2543 – 2553 สามารถสรุปผลการวิจัยของงานวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานการค้นคว้าอิสระ และงานวิจัยเรื่องต่าง ๆ ที่พบได้ดังนี้

4.1 ด้านบุคลากร

พนักงานมีความต้องการในการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความชำนาญ โดยเป็นการฝึกอบรมแบบปฏิบัติการที่มีระยะเวลาในการอบรมต่อเนื่องในช่วงของเวลางานปกติ แต่ไม่กระทบต่อภาระ และรายได้ (วรพล พนมสุวรรณ, 2543) เมื่อพนักงานเห็นว่าการพัฒนาตนเองมีประโยชน์ และไม่กระทบต่อการปฏิบัติงานปกติ พนักงานต่างก็มีความพร้อมที่จะรับความรู้ พัฒนาทักษะความชำนาญ ทั้งนี้ส่วนของเนื้อหาการฝึกอบรม จำเป็นต้องมีความละเอียดชัดเจน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กว้างขวาง มีการเยี่ยมชมองค์กรในประเภทธุรกิจเดียวกันที่ประสบผลสำเร็จ รวมทั้งการให้คำปรึกษาที่ดีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ควรจะนำไปปฏิบัติได้จริง (นพดล จรรยาพิชัย, 2543) อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาของบุบผา สุกแก้ว (2545) ได้มีการค้นพบว่าหากหน่วยงานมีการควบคุมคุณภาพ เช่น การรับรอง ISO 9000 หรือการที่มีมาตรฐานอื่นๆมารองรับ ก็มีส่วนในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานได้ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานเช่นกัน

ส่วนของวิทยาการในการฝึกอบรมนั้น พนักงานผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ความสำคัญกับ วิทยาการที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์โดยตรงในสิ่งที่ถ่ายทอด รวมทั้งการจัดแหล่งเรียนรู้ให้ผู้ที่สนใจสามารถเข้าไปศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (สุรเดช ชูพินิจรอบคอบ 2545) เป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะและฝีมือของแรงงาน รวมทั้งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้กับพนักงานของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยด้วย

สมชิต รัตนอุดม (2547) ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาผ้าและเครื่องแต่งกายสำหรับ อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรสาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย ในการบรรจุเนื้อหาที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพด้านต่างๆ เพิ่มเติมจาก ความรู้และทักษะในสายวิชาชีพ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพด้านต่างๆ เป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปพึงประสงค์ให้มีในตัวบัณฑิตในระดับมาก

เช่นเดียวกับความรู้และทักษะเฉพาะของตำแหน่งงานตำแหน่งผู้ทำแบบตัด ตำแหน่งหัวหน้าแผนกเย็บ และตำแหน่งผู้ควบคุมคุณภาพ เพื่อเป็นการยกระดับพนักงาน

4.2 ด้านการจัดการ และกระบวนการทำงาน

นิพนธ์ บุญปสาท (2543) ทำการเก็บข้อมูลการทำงานของพนักงานโดยใช้โปรแกรมโซลเวอร์ ช่วยในการจัดข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานของพนักงาน ทำให้ได้แนวทางในการมอบหมายงานให้แก่พนักงาน ให้เกิดการไหลของงานอย่างต่อเนื่อง

มีการนำระบบต่างๆมาทดลองใช้เพื่อช่วยในการพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการทำงานในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ไม่ว่าจะเป็นการจับเวลาการทำงาน (อารียา ตงสาลี, 2545) การพัฒนาในส่วนของการผลิตหน่วยย่อย เช่น การออกแบบการวางแผนการวางแผนตัดในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (วราภรณ์ หมู่เฮง, 2550) การออกแบบระบบวางแผนและควบคุมการปูผ้า และการตัดในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (ภิรพล ทำเสมอดี, 2550) และ การออกแบบระบบการหาค่าเวลามาตรฐานของขั้นตอนการปูผ้า และการตัดในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (รุ่งนภา แสงเพ็ง, 2550) หรือการใช้ระบบฐานข้อมูลช่วยในการตัดสินใจและวางแผนการทำงานภายในองค์กร เช่น การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการตัดและกระบวนการเก็บรายละเอียดของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (สำเริง ปัญจคุณาธร, 2548) การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการเย็บของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (สุดาร์ตน์ เพื่องวิทยากุล, 2548) และการออกแบบฐานข้อมูลสำหรับการจัดการผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (วีรพันธ์ จีงเกียรติขจร, 2549)

นอกจากกระบวนการในการผลิต รวมถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้องแล้ว การสรุปค่าใช้จ่ายของพนักงานบัญชีในโรงงานอุตสาหกรรมก็มีความจำเป็นเช่นกัน เนื่องจากเป็นส่วนที่ช่วยในการตรวจสอบการเงินของกิจการ การใช้จ่าย รวมทั้งการสรุปการขาย ดังนั้น จึงมีการศึกษาถึงความต้องการทางด้านการบัญชี (นิศากร นครพิน, 2547) และการใช้เทคนิคการบัญชีบริหารในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (กชกร สันตินาราพันธุ์, 2553) ซึ่งยังคงเป็นอุปสรรคเนื่องจากสถานประกอบการยังไม่ให้ความสำคัญมากนักเมื่อเทียบกับการพัฒนากระบวนการผลิต

วราพร วิริยะไชยกุล (2547) ทำการศึกษาความพร้อมในการใช้การจัดการโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความพร้อมของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในปัจจุบัน ตลอดจนความเชื่อมโยงภายในโซ่อุปทานและแนวโน้มความเป็นไปได้ของการนำการจัดการโซ่อุปทานไปใช้ในอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป พบว่า อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีความพร้อมของการจัดการโซ่อุปทาน ต้องประกอบด้วยความพร้อมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านกระบวนการ และด้านเทคโนโลยี ซึ่งอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทยเฉลี่ยทั้ง 3 ด้านแล้วมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง โดยอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีความพร้อมด้านกระบวนการ

มากที่สุด รองลงมาคือ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี และความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์มีน้อยที่สุด ซึ่งความพร้อมเฉลี่ยด้านทรัพยากรมนุษย์ไม่มีความแตกต่างกันตามขนาดขององค์กร ส่วนความพร้อมด้านอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นความพร้อมเฉลี่ยด้านกระบวนการ ความพร้อมเฉลี่ยด้านเทคโนโลยี รวมทั้งความพร้อมเฉลี่ยโดยรวม ล้วนแตกต่างกันตามขนาดขององค์กร

ภาณุมาศ พรหมมาศ (2548) และปรารณา ลาภอดิศร (2547) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับโซ่อุปทานในลักษณะของการสร้างแบบจำลองสถานการณ์ หาคำตอบการดำเนินงานในสายโซ่อุปทานตั้งแต่ต้นสาย คือ ผู้จัดส่งวัตถุดิบ ไปจนถึงปลายสาย คือ ลูกค้า ว่ามีจุดบกพร่องที่จุดใดที่ทำให้ไม่เกิดการแลกเปลี่ยน ดำเนินการปรับปรุงจุดบกพร่องดังกล่าวเพื่อช่วยในการวิเคราะห์ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น และ การใช้การดำเนินงานในโซ่อุปทานที่ได้นำเสนอ ทำให้เกิดการส่งข้อมูลระหว่างกลุ่มสมาชิกในสายโซ่อุปทาน เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมมือกันระหว่างกลุ่มสมาชิก สามารถลดกิจกรรมที่ไม่เพิ่มคุณค่าและทำให้ประสิทธิภาพการทำงานในโซ่อุปทาน ทำให้รอบเวลาผลิตลดลง

4.3 ด้านแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ศิริพร โรจน์พิทักษ์กุล (2547) ที่ทำการศึกษาถึงสาเหตุที่ส่งผลต่อปริมาณการส่งออกในธุรกิจอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป จันทนีย์ จันทศรี (2547) ที่ศึกษาเรื่อง อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ภายหลังปี 2547 และศรัทธา วิฑูรธีรพงศ์ (2546) เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย รวมทั้งผู้ที่ทำการศึกษาในเรื่องที่คล้ายคลึงกันนี้ ได้มีการศึกษาถึงปัญหาและสาเหตุของการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทยได้ข้อค้นพบถึงเรื่องดังกล่าวไปในทิศทางเดียวกัน คือ อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทยยังมีความสามารถในการแข่งขัน แต่มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากประสบปัญหาสำคัญหลายประการ เช่น ความล่าช้าของเทคโนโลยี และเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ทำให้คุณภาพของสินค้ายังไม่ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด สินค้ามีความหลากหลายน้อย ขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะความรู้ความสามารถในหลายๆด้านที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ขาดการเชื่อมโยงการผลิต และการสนับสนุนกันทางธุรกิจของอุตสาหกรรมต้นน้ำ ถึงปลายน้ำ ภาษีต้นทุนการผลิตและภาษีนำเข้ามีอัตราที่สูง ขาดระบบข้อมูลในการตลาด และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์การค้าสิ่งทอของประเทศต่างๆทั่วโลก รวมทั้งขาดความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของตลาดโลก นอกจากนี้ยังมีปัญหาจากปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบ ได้แก่ กฎระเบียบ ขั้นตอน และระเบียบปฏิบัติของรัฐบาล ผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนจากการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนของรัฐบาล

อรุณี อาวพงษ์สวัสดิ์ (2545) เสนอกลยุทธ์ในการปรับตัวเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง และการสร้างศักยภาพในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย โดยการร่วมกิจการ หรือร่วมหุ้นระหว่างอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำจนถึงธุรกิจของลูกค้า เน้นใน

ด้านการลดต้นทุนสินค้าและการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ เพื่อปรับระดับของตลาดขึ้นมาเป็นตลาดระดับกลางถึงสูง เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า รวมทั้งการเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับจ้างผลิต ไปเป็นผู้ประกอบการที่มีการออกแบบและตราสินค้าเป็นของตนเอง และการนำระบบ E-commerce มาประยุกต์ใช้ในธุรกิจเพื่อขายสินค้าไปยังผู้บริโภคโดยตรง

ทั้งนี้ การเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยไม่สามารถประสบผลสำเร็จได้หากขาดความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จึงต้องการพัฒนาในด้านทักษะและความเชี่ยวชาญของพนักงาน เพื่อให้สามารถรองรับกับการขยายตัวของอุตสาหกรรม การพัฒนากระบวนการผลิต และการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและเป็นการยกระดับของสินค้าให้อยู่ในระดับบน โดยเป็นความร่วมมือกับภาครัฐ (ปนิธาน ศรีบุญเรือง, 2552)